

Крячківка - територія пісні

Сільський ренесанс

У неділю в крячківському сільському клубі відбувся традиційний конкурс художньої самодіяльності. Ще років двадцять тому ця новина, яка помістилася в одному реченні, загубилася б серед тисяч і тисяч подібних - такі конкурси раніше були буденними і проводилися щорічно в кожному сільському клубі. Але зараз, коли словосполучення "українське село" асоціюється зі словами "ледь виживає", "спустошене", "вимерле" (не дай Боже!) - така новина й справді достойна неабиякої уваги. Тож коли наші читачі запросили мене на це свято, я негайно змінив всі свої плани - на Крячківку!

Ця мальовнича місцина знаходиться на півдорозі з Києва до Полтави, а точніше - 152 кілометри. Звичайне село, звичайний сільський голова - Олександр Оніщенко тут народився, виріс та після закінчення вузу повернувся до рідного краю. Земляки вже вдруге довірили йому керувати громадою.

- Яка програма концерту? - запитую у Олександра Володимировича.

- Буде приблизно з тридцять номерів художньої самодіяльності, а точніше можете взнати у завідуючої клубом - вона цілий рік готувала цей звіт. До речі, її сім'я у повному складі бере участь у концерті.

Дивина! В селі, де немає й півтисячі мешканців - 30 номерів художньої самодіяльності! І чого тут тільки не було! Від класичних, в розумінні сільської самодіяльності, хорів (тобто хор був не один!) до естрадного співу. А ще театральна постановка, гуморески, дитячі та молодіжні танці, вірші і... пісні, пісні, пісні. Найочікуванішим номером програми був виступ легендарного ансамблю "Древо". Так, саме легендарного, бо цей унікальний сільський колектив знаний серед фахівців та поціновувачів фольклорного співу по всьому світові.

Але трохи історії: у Крячківці завжди співали: і на свята, і у жнива, і в радості, і в горі не затихала українська пісня. В 1958 році відомий композитор та фольклорист Володимир Матвієнко під час своєї експедиції завітав до села. Влітку у обідню пору він почув спів: "Яке багатоголосся!" Так з легкої руки видатного метра "Древо", яке коренями росло в маленькому селі, розкинуло свої віти по світах.

Починали з районного конкурсу, далі вийшли у фіналісти радіоконкурсу "Золоті ключі". Потім - поїздка до Москви та запис на фірмі "Мелодія". За ці роки були гастрольні поїздки по країні та за кордон, численні конкурси, концерти, записи, озвучені художні та анімаційні фільми...

Вікно: Село Крячківка Пирятинського району, що на Полтавщині, відоме з 1712 року. Заснував його буцімто запорізький козак на прізвисько Кряк, який після Полтавської битви отримав ці землі в дар та переселився сюди зі своєю великою родиною. А ще говорять, що цю місцину споконвіку називають крячківкою, бо на численних річечках на болотах тут водиться багато водоплавної птиці - крячки.

Сільська Рада у Березовій Рудці об'єднує чотири села - Крячківка одне з них. Сьогодні тут проживає 450 чоловік, діє неповна середня школа, де навчається 42 дитини. У 2006 році по сільраді зареєстровано 12 народжень та 43 смерті...

Майже три години у переповненому залі сільського клубу тривало свято.

І зараз, як в старі добрі часи - звичайний сільський звітний концерт. На сцені поряд з видатним "Древом" зовсім юні дівчатка та хлопчики. В журі -завідуючий районним відділом культури Володимир Прокопенко.

"Вітаю всіх, хто виступив сьогодні та всіх хто завітав до цієї зали, - сказав по завершенні конкурсу Володимир Григорович. - Було би, звичайно, краще, щоби ця затишна зала була б ще й теплою (12 років (!) клуб не опалюється. - Авт.), але, не дивлячись на погоду, наші конкурсанти не розчарували нас. Хоча у минулому році, пам'ятаю, було набагато переконливіше. Треба підтягнутися!"

Вразило те, що самі крячківці цілком серйозно сприйняли критику та побажання людини «з району» - значить, довіряють їм, тому й вимагають.

"Ми щороку проводимо такі огляди художньої самодіяльності, - розказаав уже після концерту Володимир Прокопенко. - Можна сказати, що це такий собі фестивальний марафон - назвали його "Родослів". А за два тижні вже закінчимо оглядати сільські колективи району. Кращих обов'язково відзначаємо, хоча можливості досить обмежені, але символічні подарунки та грамоти отримують всі переможці. Потім зберемо їх у Пирятині на районний конкурс. Кожного разу для пирятинців це серйозна культурна подія".

P.S. Кожного разу, коли з високої трибуни лунають чергові звіти про тяжке становище на селі, одразу виникає запитання, а що ви, шановний пане, зробили для села? Хто з тих мільйонерів та мільярдерів з Верховної Ради України був останнього разу на селі? Все обмежується кульком з гречкою для виборця перед голосуванням та тотальним забуттям своїх обіцянок після. Але село живе! Як кажуть: не завдяки, а всупереч!

В нетопленому клубі, на руїнах колгоспів та радгоспів проростає дерево життя, квітка любові, казка дитинства...

Олександр КОЧУБЕЙ

<http://h.ua/story/43243/>